

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

I. Congregationes aquarum appellavit maria. Genes. c. I. v. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ. CONCEPTUS I.

§. I. Scriptura.

I. PVra Deipara, obaqVas Congregatas, MARIA appellata.

Genes. c. 1 v. 10. Congregationes aquarum appellavit Maria.

MAri me committo, fateor, dum altissimam, ac penè imperscrutabilem Marianæ Conceptionis innocentiam, per complures Conceptus, ex profundo Sacrarum paginarum oceano studiosè deductos, adstruere aggredior, vix naufragium evasurus, nisi Mare hoc Virgineum, omnî momento placidissimum, nullius unquam originaria tempestatis adversitate turbatum, securam mihi navigationem promitteret, aspirante præsertim suavissimo Divini illius Spiritûs favonio, qui statim ab initio ferebatur super aquas. Addit præterea animum mellea planè Divi nostri Bernardi sententia, quâ Mariam non tam mare, quàm stellam Maris nuncupans, sæpiùs hortatur: *Respice stellam, voca Mariam!* Ad quam proinde & ego respiciens, Mariam voco, Mariam invoco, & ab ipso *Mariæ* nomine primum Conceptum inchoans, illas *aquarum congregationes* in medium produco, quas, sub ipsum statim sacre Genesis initium, *Maria*, non sine mysterio, Dominus appellavit. Sicut ergò aquæ, ab ipso suæ creationis exordio, congregatæ sunt, jubente DEO, in locum unum, quas deinde aquarum Congregationes appellavit *Maria*; sic asserere haud du-

bito, in Deiparam solam, tanquam in locum unum, congregatas fuisse, statim ab initio creationis suæ, omnes aquas gratiarum possibilium, quas inter haud dubiè etiam fuerit exemptio à culpâ originali, quæ (Maria scilicet) hoc ipso, à S. Epiphanio *Mare spirituale, cujus gratia immensa*, à S. Joanne Damasceno, *Gratiæ abyssus*, ab ipso denique Angelo, Dei nuntio, *gratia plena* salutatur, & ex speciali Divini Numinis consilio, *Maria* appellatur. Et sanè communis hæc Sanctorum Patrum videtur opinio: sic enim, inter alios, S. Antoninus appositè discurrit: *Congregatis*, inquit, *omnibus gratijs Sanctorum, in unum locum, scilicet in animam Virginis, appellavit eam Mariam, quasi mare gratiarum.* Haud aliter Seraphicus sentit Bonaventura: *Sicut*, ait ille, *in mari aquarum, sic in Mariâ sunt congregationes gratiarum.* Conferat præterea suum hanc in rem suffragium Sophronius: *ceteris*, inquit, *per partes gratia data est, sed Mariæ tota se infudit gratiæ plenitudo.* Sicut ergo (ut supra dictum) in ipso mundi exordio, *Spiritus Dei ferebatur super aquas*, sic minimè dubitandum, in Mariæ exordio, sive Beatissimâ Eiusdem Conceptione, mox adfuisse Spiritum Sanctum, omnique eam gratiâ quantocyùs replevisse. Veniant modò omnes, quicunque aquas sitiunt limpidas, & dulces gratiæ, ad mare hoc Marianum, minimè amatum, gratijs plenum, quod in instanti Conceptionis, gratiarum aquas congregans, omnibus exinde salutem liberalissimè propinat, Damiano teste, Virginem sic alloquente: *Tu Fons perennis*

Orat. de laud. V. Orat. 2. de assumpt.

4. p. tit. 15. cap. 4. §. 3.

in spec. Virg. c. 7. tom. 2. opusc.

Serm. de assumpt.

Gen. 1 v. 2.

Hom. 2. super miclis,

Serm. de
nativ.
Mariæ.

Serm. in
verba
Apoc.

*rennis gratiæ, tu benedictionis uberrima sca-
turigo, copiosos latices ad nos transfudisti.*
Hic ergo ad fatietatem bibituri, af-
ferant hydrias suas, sed mundas, Pro-
ficiat haustus gratiarum! ut inde, jux-
ta Bernardum, *captivus redemptionem,
æger curationem, tristis consolationem,
peccator veniam, justus gratiam &c. obineat.*
Memores tamen illos esse velim, Ma-
riæ aquas, alijs ut plurimum aquis de-
mereri, id est, gratias Virginis imma-
culatæ, lachrymis, ob peccatorum
maculas profluentibus, obtineri;
Quemadmodum enim mare, licet
amarum, vapores emittit sursum, qui,
Cœli beneficio, mox suaves in aquas
dulcorantur, ita lachrymæ pœnitent-
ium, maximè lascivorum, purissimæ
Virgini oblata, exuunt amarorem.

§. 2. *Authoritas.*

2. S. ALBERTVS MAGNVS, DEIPARÆ SINE LABE PROTECTOR.

1. *Va culpæ est triplex, scilicet originalis,
mortalis, & venialis: Porro sine isto
triplici va, fuit Beatissima Virgo Ma-
ria. In Bibliâ Mar. super Evang.
Luc.*
2. *Hæc Virgo sola, à communi illâ regulâ
excipitur: Omnes in Adamo peccave-
runt. Lib. de laud V. super mis-
sus.*
3. *Sanctissima est caro B. Mariæ Virginis,
que nunquam admisit aliquid sanctitati
contrarium: omnes autem alijs sancti ali-
quid admiserunt. ad c. i. Luc.*
4. *Invenisti gratiam: non creasti, ut Deus,
non rapuisti ut Angelus, non perdidisti
ut Adam, non emisisti, ut Simon magus,
non abscondisti, ut infidelis Doctor, sed re-
stituisti potius. Serm. i. de annunt.*

§. 3. *Ratio.*

3. VELLE DEI, EST IPSVM FACERE.

A Mare juxta Aristotelem est, *velle
bonum*: sed Deus plus amavit
Mariam, quam omnes reliquas creatu-
ras, ut alibi patebit, Ergo plus ei voluit
bonum. Atqui velle Dei, est ipsum
facere, id est, practicum, & collati-

vum boni, ergo plus Mariæ fecit, seu
practicè contulit, quàm omnibus alijs
creaturis. Subsumo: sed alijs qui-
busdam contulit bonum Sanctificatio-
nis in utero, ut Joanni Baptistæ, & Je-
remiæ: alijs contulit bonum creatio-
nis, absque originali, ut Angelis, &
Adamo &c. Ergo multò magis hæc
omnia Mariæ contulit.

§. 4. *Historia.*

CELEBRITAS FESTIVA SINE LABE CONCEPTÆ, À SANCTO NICO- LAO, ELSINO ABBATI MANIFESTATA.

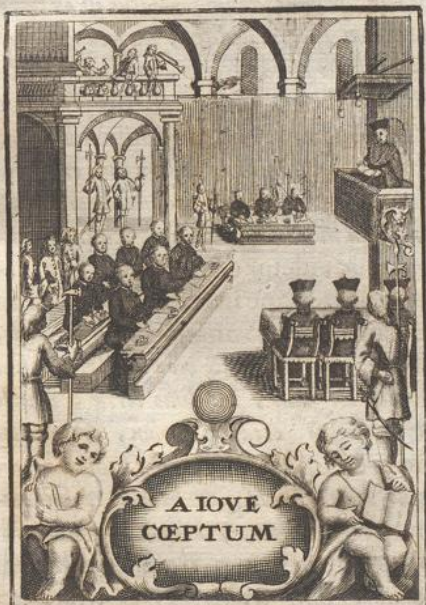
4

CUM Elfinus, vel, ut ab alijs refer-
tur, Elpinus, Abbas Rhemenfis
(à quibusdam Remensinis dicitur)
Anno Christi Millesimo, Centesimo
Nono, ablegationem jamiam suam,
in gravissimis Nortmanici Ducis Gui-
lielmi negotijs susceptam, ex Angliâ
in Daniam, laudabilissimè, ac desi-
derato cum fructu, perfolvisset, suo
tandem in reditu, Mari se comittens,
felicissimo, per tempus non modicum,
perfoluto itinere, horrendâ tandem
exurgente Cœli intemperie, Vento-
rum turbine, fluctuumque Spuman-
tium fragore, in extremum communis
nafragij, diræque submersionis peri-
culum est redactus, Verùm, cum
Cœlicolis, ipsique præsertim Augustis-
simæ Cœlitum Reginæ, tenerrimâ sem-
per devotione, addictus extitisset, spe-
ctabilem habere promeruit præclarum
quendam, è cœlestis Aulae proceri-
bus, Heroem, Divum scilicet Nico-
laum, specialissimum jam pridem na-
vigantium, ac periclitantium Patro-
num. Hic promptam mox cum mor-
te decertanti assistentiam, ac certissi-
mam è proximo periculo liberatio-
nem Abbati, hæc expressè additâ con-
ditione, sponndit, si ipsis Cœlitibus
Festivissimū, DEI genitricis, sine omnî
labe conceptæ mysterium, Festivâ
quot annis celebritate, eum Religiosis
suis recolere, alijsque ad parem solen-
nitatem piè peragendam, quâ publicis
è Ca-

è Cathedrâ cohortationibus, quâ privatis, inter colloquia persuasionibus pertrahendis, pro viribus vellet allaborare. Quo Sanctè promisso, Elfinus mox Cœlitus ereptus, ad portum Anglicanum feliciter appulit, ac non solum, quoad vixit, votum suum fidelissimè ipsus adimplevit, verùm etiam alios complures in suam traxit sequelam, Virginisque immaculatæ odorem, ut ex Divo nostro Anselmo, in proximâ Historiâ adducendo, latius apparebit. *Ex Card. Baron. Petro de Natal. Jacob. de Vorag. &c specialiter autem ex Dionys. Cart. Serm. de Concept.*

§. 5. *Symbolum.*

5. De Ipara sIne Labe, PRInCIPIVM soLenne In gratiâ.

Principium solenne decet, si quando Professor Dictare incipiat: Qui benè cœpit, habet. Principium, sine labe, decet solenne MARIAM: PRINCIPII genitrix, quæ benè cœpit, erit.

Ego sum a & ò Principium & Finis Apoc. 1. v. 9.

§. 6. *Antiquitas.*

6. Liber, proprîâ IVLII Cæsaris ManV ConsCrIptVs, eIVS porreCto eXaqVIs braChIo, ab InterItV saLVatVs.

Julius Cæsar, cum aliquandò hostem, longè validiorem, audaciùs fuisset

insecutus, tandem cum ingenti suorum strage devictus, fugam arripere est coactus. Cum autem nulla alia evadendi pateret via, quàm torrens aliquis, ponte destitutus, quem tranando, relictâ quidem pretiosissimâ Supellectilî, nil nisi vitam, eamque non sine periculo, sibi reservare posset, hostis à tergo insequentis furorem in tempore evasurus, fluctibus sese generosè immisit, non erubescens, nimirum illum, quo antehac in confligendo tenebatur, ardorem, modò frigidis in undis, extinguere. Ubi notabile, nullam omninò rem sumpsisse secù Julium, per aquas fugitivum, quàm unicum quendam Librum, propriâ suâ manu, paulò ante conscriptum, de gestis scilicet suis commentarium. De hoc igitur Libro, magis, quàm de propriâ vitâ, sollicitus, brachio indefinenter in altum sublevato, tantum effecit, ut per medias licet undas, periculosè tranans, minimè madefactum charum hunc librum protulerit. *Svetonius.*

Modò, quis nescit, Numen Divinum fecisse potentiam in brachio suo? tunc præsertim, quandò, reliquis ex Adamo hominibus, in aquam originallis peccati decidentibus, imò in profundum inferni demergendis, Mariam, futuram Matrem suam, Librum generationis JESU Christi, potenti suo brachio, in altum extulit, sicque qui *Exaltavit humiles*, humillimam ancillam exaltando, ab undis hæreditarijs ita reservavit illæsam, ut nec ad momentum, ijs madefacta fuerit, aut infecta. Adeò nimirum adamavit Librum hunc, cujus cartham sciebat Regalem: *Regali ex progenie*: Ligaturam nobilem, quia desponsatam ipsi Spiritui Sancto, & ligandam castissimo Sponso Josepho, ex Regio sanguine: *cum esset desponsata, &c.* clausuram perfectissimam: *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? scripturam Divini spiritûs: Spiritus Sanctus superveniet in te &c.* Tenorem & materiam libri, unicum Verbum, & quidem Abbreviatum, sed Divinum: *& Verbum Caro factum est.* Quid ergò mirum, Librum hunc, tantam, in uni-

Eccl. 1. in br. ev.

versali Conceptionis diluvio, obtinuisse gratiam, ut minimè mactatus, nullâ unquam maculâ fuerit foedatus?

* *
*

§. 7. *Anagramma.*

A VepVra à Labe, aMantI DI-
LeCta!

7.

*Ave pura Regina, summo amanti dilecta!
Versio litteralis
Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.*

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS II.

§. I. *Scriptura.*

DEI Mater pVrè ConCepta,
terra Virgo.

8. Genes. c. 2. v. 7. *Formavit igitur Dominus DEUS hominem, de limo terræ.*

A Mari, ad terram progredior, & immaculatam Deiparæ Conceptionem sic ulterius profector: Formatum à Deo primum hominem, de limo terræ, & quidem de terrâ etiamnùm Virgine, innocente, purâ, utpote nulli hucusque maledictioni subiectâ, sacra abundè exhibet Historia. Porrò cum, teste Apostolo, primus ille parens noster Adam, fuerit *forma futuri*, & secundi Adami, Domini nostri, figura; Hinc dubium nullum remanet, quin Christus quoque, utpote Divinæ suæ personæ dignitate, Adamum illum infinitè excedens, è terrâ fuerit formatus purissimâ, omnisque maculæ experte, scilicet Beatissimâ Virgine, non tantùm nulli subiectâ maledictioni, sed plenâ insuper omnî benedictione, juxta illud Psalmistæ: *Benedixisti Domine terram tuam.* Nec immeritò **MARIAM** Terram dicimus; ut enim terram nostram diversos producere fructus cernimus, ut sui, & utilitati hominum deservientes, sic neminem latere potest, produxisse **MARIAM**, & peperisse nobis illum *Benedictum fructum ventris sui*, qui salutem mundo attulit universò. Testem fortè, in Conceptûs hujus confirmatio-

Rom. c. 5.
v. 14.

Psal. 34.
v. 1.

nem, desideras? omnî exceptione majorem invenio, Virum, ex Apostolico Collegio, in paucis præclarissimum, S. Andream, ita Crucem sententiæ huic præferentem. *Sicut*, ait ille, *primus Adam formatus est ex terrâ, antequàm esset maledicta, ita secundus formatus est ex terrâ Virgine, nunquàm maledictâ.* Quod idem Sanctus quoque Pater Dominicus clarè confirmat, his verbis: *Sicut primus Adam fuit ex terrâ Virgine, & nunquàm maledictâ formatus, ita decuit in secundo fieri.* Nec prætereunda hîc videtur celebris illa, licet satis proluxa, hanc in rem D. Bernardini Senensis Sermocinatio: *Certum est*, ait ille, *quòd DEUS creavit Adam, sine peccato originali, ex limo terræ, deinde ex costâ ejus creavit Evam, & sine peccato: & certum est, quòd Christus incarnatus fuerit DEUS, & homo, & fuit major, quàm Adam, & Eva, & majoris dignitatis, & tantum interest inter eos, quantum inter creatorem, & creaturas; modò non est credendum, quòd ipse Filius DEI voluerit nasci ex Virgine, & sumere ejus carnem, quæ esset maculata ex aliquo peccato originali? imò, credendum est, quòd voluit sumere carnem ex carne purissimâ, & quòd ejus Mater fuerit plus, quàm Eva, & Adam, qui creati fuerunt sine peccato originali.* En! quàm præclare conceptum hunc gravissima SS. Patrum authoritas stabiliat? Addo prætereà ingeniosam D. Ruperti nostri, super illa Isaia verba: *Generationem ejus quis enarrabit?* expositionem: *Signatè*, ait,

In Epistol.
Presbyt.
Achaiz.

Lib. de
carne
Christi
c. 17.

Tom. 4.
Serm. 49.
post Pasch.
c. 1.

c. 53. v. 8.
ait,